

Иван Вазов

Бухалът

Тъга и непонятен страх и мъка
притиска ме в гората пуста, глуха.
Ни шум в листа, ни пиле да зацвърка,
ни то бръмченье – да смути въздуха.

Ужасен мир – такъв ще е във гроба.
Ужасна е понявга тишината!
Такваз ще е в зандана глух на роба –
но там поне дрънчат му железата!

Внезапно глас въздуха ням разтресе.
Вслушах се: бухалът избуха нещо...
И радост ненадейна ми донесе
тоз звук, зловещ в мълчаньето зловещо.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Надежда Владимирова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4740>]